

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΠΟΙΟ ΕΙΝΕ ΤΟ ΜΕΣΟΝ ΒΑΡΟΣ ΕΝΟΣ ΉΛΥΓΕΝΝΗΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ;

“Ενα χρέφος, τή στιγμή πού ἔρχεται στὸν κόσμο, ςυγίζει κατά μέσον όρον 3 κιλά καὶ 100 γραμμάρια. Κατά τὶς πέντε ἡ ἔξη μέρες μετὰ τὴ γέννησί του, τὸ νήπιο χάνει 300 μὲ 400 γραμμάρια ποὺ τὰ ξαναποκτᾶ γρήγορα, σε τρεῖς - τέσσερες μέρες τὸ πολύ. Τὸ παῖδι παχαίνει κατὰ τοὺς τέσσερες πρώτους μῆνες μετὰ τὴ γέννησί του, ἀπὸ 750 μὲ 900 γραμμάρια κάθε μῆνα. Κατὰ τοὺς τέσσερες ἐπόμενους μῆνες παχαίνει 500 μὲ 600 γραμμάρια μηνιαίως. Καὶ, κατόπιν, μέχρι ήλικίας δύο χρόνων 250-300 γραμμάρια τὸ μῆνα.

Τὸ μέσον ἀνάστημα ἐνὸς νεογέννητου παΐδιου εἶνε πενήντα πόντοι, μεγαλώνει δὲ κατὰ 3 πόντους μηνιαίως κατὰ τοὺς τέσσερες πρώτους μῆνες μετὰ τὴ γέννησί του, κατὰ Ἑνα πόντο κατὰ τοὺς ὄχτὼ ἐπόμενους μῆνες καὶ κατόπιν ὡς τὰ δύο του χρόνια, ἀπὸ μισὸ μὲ Ἑνα πόντο μηνιαίως.

ΠΟΙΟΣ ΉΤΑΝ Ο ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ;

Ο Επίκουρος, ὁ πατήρ τῆς περίφημης φιλοσοφικῆς θεωρίας ποὺ ἔγινε γνωστὴ μὲ τ' ὄνομα «Ἐπίκουρισμός» καὶ γιὰ τὴν ὅποια ὁ περισσότερος κόσμος ἔχει ἐσφαλμένη ἀντίληψι, γεννήθηκε στὰς Ἀθήνας ἡ στὴ Σάμο τὸ 341 π. Χ. Ο πατέρας του ἦταν διδάσκαλος κ' ἡ μητέρα του μάγισσα, πρᾶγμα ποὺ ἔθεωρεῖτο ἀναξιοπρεπέστατο ἐκείνη τὴν ἐποχή. Ο Επίκουρος σπούδασε φιλοσοφία ὑπὸ τὴν καθοδήγησί ἐνὸς μαθητοῦ τοῦ Δημοκρίτου καὶ, ὅταν ἔφθασε σὲ ὥριμη ήλικία, ἀνοίξε ὁ Ἰδιος φιλοσοφικὴ σχολὴ.

Ἐδίδαξε σ' αὐτὴ τὴν ἀναζήτησι τῆς εὐτυχίας στὸν κόσμο. Ὁπως δὲ ἔλεγε, εὐτυχία εἰνε ἡ εὐχαρίστησις, δχι ὅμως ἡ περαστικὴ εὐχαρίστησις τῶν αἰσθήσεων ποὺ εἰνε γεμάτη ταραχές καὶ πόνους, μὰ ἡ μόνιμη εὐχαρίστησις, ἡ ἀπηλλαγὴνό φόδων καὶ πόνων. Γιὰ νὰ χρῆ κανεὶς τὴν εὐχαρίστησι αὐτὴ, φτάνει, κατὰ τὸν Επίκουρο, νὰ κατανικήσῃ στὸν ἔσυτό του ὄλες τὶς ἐπιθυμίες, ὅπως τὶς ἐπιθυμίες τοῦ πλούτου, τῆς δυνάμεως, τῆς δόξας κτλ. Ἡ φύσις ἔδωσε στὸν ἀνθρώπο μόνο ἑνα περιωρισμένο ἀριθμὸ ἀναγκῶν, ὅπως τὴν πείνα καὶ τὴ διψα. Αὔτες δὲ μόνο πρέπει νὰ ίκανοποιοῦμε. «Μ' ἔνα κριθαρένιο φωμὶ καὶ λίγο νερό, ὁ σοφὸς γίνεται εὐτυχῆς σαν τὸ Δία», ἔλεγε ὁ Επίκουρος.

Αὐτὴ ἡ φιλοσοφία ὁδηγεῖ πρὸς ὄλες τὶς ἀρετὲς, στὴν ἐγκράτεια, ποὺ μᾶς προφυλάσση ἀπὸ τὶς ψεύτικες ἡδονές, στὴ δικαιοσύνη ποὺ μᾶς ἔξασφαλίζει ἀπὸ τὶς ἀδικίες τῶν ἄλλων, στὸ θάρρος ποὺ μᾶς κάνει νὰ ὑποφέρουμε ὑπομονετικὰ τὰ χτυπήματα τῆς μοίρας κτλ.

Οταν ὁ Επίκουρος πέθανε τὸ 270 π. Χ. ἀφησε τὴ σχολὴ του μὲ χιλιάδας μαθητῶν. Μεταξὺ τῶν θαυμαστῶν του δὲ ἦταν καὶ ὁ Ιούλιος Καΐσαρ.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ;

Οι διλυμπιακοὶ ἀγῶνες ιδρύθηκαν τὸ 776 π. Χ., πρὸς τιμὴν τοῦ Διός. Ἐπὶ 1168 διλόκληρα χρόνια ἐτελοῦντο κατὰ τετραετίαν, μὲ μιὰ μονάχα διακοπὴ στὴν ἀρχὴ, ἐξ ἀφορμῆς ἐνὸς πολέμου μεταξὺ Λακεδαιμονίων καὶ Ἐλεατῶν. Κατόπιν, τίποτε δὲν τοὺς διέκοψε, οὕτε οἱ Μηδικοὶ πόλεμοι, οὕτε ἡ ρωμαϊκὴ κατάκτησις. “Οσο γιὰ τοὺς μεταξὺ τῶν Ἐλλήνων ἐμφυλίους πολέμους, αὐτοὶ διεκόπηντο κατὰ τὴ διάρκεια τῶν διλυμπιακῶν ἀγῶνων καὶ γινόταν μεταξὺ τῶν ἀντιμαχομένων μιὰ ιερὴ ἀνακωχὴ. Ἐνῶ ἡ τύχη τῆς Ἐλλάδος

παιζόταν στὶς Θερμοπύλες, οἱ “Ελληνες συγκεντρωμένοι ἀγωνιζόντουσαν στὴν Ὀλυμπία.

Οι νικηταὶ τῶν διλυμπιακῶν ἀγῶνων ἐτύχαιναν ἔξαιρετικῶν τιμῶν. Ἡ πόλις ποὺ οἱ νέοι τῆς νικοῦσαν στὴν Ὀλυμπία, γκρέμιζαν ἔνα τμῆμα τῶν τειχῶν τους γιὰ νὰ τοὺς ὑποδεχτοῦν. Ἡ Σπάρτη μάλιστα τοὺς ἀντήμειειθε κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: στὴν πρώτη μάχη, ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη θέσις, ἡ θέσις ὅπου σκοτωνόταν κανεὶς ἀσφαλῶς, προωριζόταν γιὰ τοὺς διλυμπιονίκας.

Οι διλυμπιακοὶ ἀγῶνες καταργήθηκαν μ' Ἑνα διάταγμα τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδοσίου.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ πέρασμένου αἰῶνος ὅμως, Ἑνας Γάλλος εὐγενής, ὁ Βαρώνος Πιέρ ντε Κουμπερτέν εἶχε τὴν ἔμπνευσι νὰ τοὺς ἀναστήσῃ πάλι.

Οι πρώτοι σύγχρονοι διλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἔγιναν τὸ 1896 στὰς Ἀθήνας πρὸς τιμὴν τῆς Ἐλλάδος ποὺ τοὺς δημιούργησε. Τὸ 1900 ἔγιναν στὸ Παρίσι, τὸ 1904 στὸν Ἀγιο Λουδούκο τῆς Ἀμερικῆς, τὸ 1908 στὸ Λονδίνο καὶ τὸ 1912 στὴν Στοκχόλμη. Τὸ 1916 ἐπρόκειτο νὰ γίνουν στὸ Βερολίνο, μὰ δὲν ἔγιναν λόγω τοῦ εύρωπαϊκοῦ πολέμου. Ἔγιναν ὅμως μετὰ τὸν πόλεμο τὸ 1920 στὴν Ἀμβέρσα, πρὸς τιμὴν τοῦ ἡρωϊκοῦ Βελγίου, κατόπιν τὸ 1924 στὸ Παρίσι, τὸ 1928 στὸ Αμστερνταμ καὶ τὸ 1932 στὸ Λός Αντζελες τῆς Ἀμερικῆς.

ΠΟΤΕ Η ΡΩΜΗ ΕΓΙΝΕ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ;

Ἡ Ρωμη ἔγινε πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῆς Ἰταλίας στὶς 20 Σεπτεμβρίου 1870.

ΠΟΣΟ ΠΛΗΘΥΣΜΟ ΕΧΕΙ Η ΝΟΤΙΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ;

Ἡ Νότιος Αμερικὴ, ἡ χώρα δηλαδὴ ποὺ ὁ πληθυσμὸς τῆς αὐξήθηκε περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλης κατὰ τὰ τελευταῖα εἰκοσιπέντε χρόνια, ἔχει περὶ τὰ ἑκατὸν μύρια κατοίκους, χωρισμένους σὲ ἔντεκα Δημοκρατίες. Δυὸς ἀπ' αὐτές, ἡ Βραζιλία καὶ ἡ Ἀργεντινὴ ἔχουν μόνες τους περισσότερους ἀπὸ τοὺς μισούς τοῦ συνόλου τῶν κατοίκων, καὶ ἡ πρώτη, τῆς ὅποιας οἱ κάτοικοι εἰνε 25 ἑκατ., διπλασίασε τὸν πληθυσμὸ τῆς μέσα σὲ εἰκοσιπέντε χρόνια.

ΠΟΣΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΧΕΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΘΗ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ;

Ο ἀριθμὸς τῶν Ἰταλῶν ποὺ εἰνε ἐπιστρατευμένος σήμερα ἀνέρχεται σὲ ἑνα ἑκατομμύριο περίπου καὶ σὲ 150 χιλιασδες ἰθαγενεῖς. Ἀπὸ τὸ ἑκατομμύριο τῶν Ἰταλῶν οἱ 650.000 βρίσκονται στὴν κυρίως Ἰταλία καὶ 325.000 στὴν Ἀφρικὴ, ὁπου ἐπίσης βρίσκονται καὶ οἱ 150.000 τῶν ἰθαγενῶν.

Ἐπίσης ὁ Ἰταλικὸς στρατὸς διαθέτει 7.000 τηλεβόλα καὶ 4.500 ἀεροπλάνα.

ΠΟΙΟΣ ΙΔΡΥΣΕ ΤΗΝ Ν. ΥΌΡΚΗ;

Ἡ Νέα Υόρκη ιδρύθηκε τὸ 1621 ἀπὸ τοὺς Ὀλλανδοὺς, οἱ ὄποιοι τῆς ἔδωσαν τὸ ὄνομα Νέον Ἀμστελλόδαμον. Οἱ Ἀγγλοι ὅμως, ὅταν τὴν κατέλαβαν τὸ 1664, τὴν μετωνόμασαν σὲ Νέαν Υόρκη, πρὸς τιμὴν τοῦ τότε δουκὸς τῆς Υόρκης, υἱοῦ τοῦ βασιλέως Ἰακώβου Β'.

ΕΞΕΔΟΘΗ

καὶ ἀπεστάλη εἰς τὰ ὑποπράκτορεῖα

“Η ΑΥΓΗ ΝΤΕ ΝΕΒΕΡ,,

Τοῦ ΠΩΛ ΦΕΒΑΛ πατρὸς

Ζητήσατέ την καὶ ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας.